

13.12.2019/EN

FCI-Standard N° 367

MINIATUROWY OWCZAREK AMERYKAŃSKI

Tłumaczenie polskie (z jęz. angielskiego) lipiec 2022 Mirosław Redlicki

POCHODZENIE: Stany Zjednoczone Ameryki

PATRONAT: Węgry

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 04.09.2019.

UŻYTKOWOŚĆ: Gospodarski pies owczarski.

KLASYFIKACJA FCI: Grupa 1. Psy pasterskie i zganiające (z wyłączeniem szwajcarskich psów do bydła)

Sekcja 1. Psy pasterskie

Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Miniaturowy owczarek amerykański to rasa powstała w Kalifornii w końcu lat sześćdziesiątych dwudziestego wieku ze skojarzeń najmniejszych owczarków australijskich. Celem hodowli było połączenie niewielkiego wzrostu z inteligencją i aktywnym usposobieniem. Rasa została zarejestrowana w roku 1980 w National Stock Dog Registry, pierwotnie pod nazwą miniaturowego owczarka australijskiego. Już w początku lat dziewięćdziesiątych psy te zyskały popularność w całych Stanach i wystawiane na wystawach, organizowanych przez różne stowarzyszenia hodowców ras rzadkich, a pierwszy klub – MASCUSA- i księgi rodowodowe założono w roku 1990. W maju 2011 roku AKC wpisał tę rasę do AKC Foundation Stock Service pod nazwą miniaturowego owczarka amerykańskiego. Oficjalnym klubem rasy pozostaje MASCUSA – Miniature American Shepherd Club of USA.

Owczarki te wykorzystywane są do pasienia mniejszych zwierząt gospodarskich, takich jak owce czy kozy, co nie znaczy, że nie potrafią sobie poradzić i z większymi. Małe rozmiary czynią z tych owczarków doskonałych towarzyszy w domu. Szczególną popularność zyskały one wszakże w kręgach zawodowych jeźdźców konnych, dających pokazy w całym kraju, bo niewielkie rozmiary, inteligencja i oddanie czynią z nich świetnych towarzyszy w podróżach; dzięki temu stały się popularne w całym kraju.

Dzisiaj miniaturowe owczarki amerykańskie są znane nie tylko w swej ojczyźnie, ale i na całym świecie. To rasa wyjątkowa – łączy urodę, umiejętności wszechstronnego psa owczarskiego i sprawdza się zarówno w gospodarstwie, jak i w mieście.

WRAŻENIE OGÓLNE: Miniaturowy owczarek amerykański to niewielki pies owczarski, pochodzący z USA. Jego długość jest trochę większa od wysokości, a kościec średnio mocny i proporcjonalny do masy ciała i wielkości, bez przesady w jakąkolwiek stronę. Ruch tego psa jest lekki, swobodny i harmonijny. Wyjątkowa sprawność, w połączeniu z siłą i wytrzymałością pozwalają mu na pracę w każdych warunkach terenowych. Ten wszechstronny, pełen energii pies jest doskonałym sportowcem, o wielkiej inteligencji i chęci sprawienia przyjemności tym, którym jest oddany. Może być zarówno oddanym towarzyszem, jak i karnym psem pracującym, co łatwo poznać po jego czujnym wyrazie. Sierść jest dwuwarstwowa, średniej długości, barwy jednolitej lub marmurkowej, z białymi znaczeniami lub bez nich i podpalaniem. Ogon jest naturalnie krótki lub tradycyjnie kłopotany.

WAŻNE PROPORCJE: Długość tułowia, mierzona od stawu barkowego do guza siedzeniowego, jest nieco większa od wysokości w kłębie. Masa – solidnej budowy, o umiarkowanie mocnym, odpowiadającym wielkości tułowia i wysokości w kłębie kośćcu. Budowa ciała ma odpowiadać płci – pies powinien być mocny, ale nie ciężki, a suka subtelniejsza, ale nie lekko zbudowana. Budowa daje wrażenie siły i solidności, ale nie ociężałości.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Miniaturowy owczarek amerykański to inteligentny, z przeznaczenia pracujący pies o silnym instynkcie pasterskim i talentach stróża. Doskonały pies do towarzystwa, wszechstronny, łatwy w szkoleniu, wykonujący powierzone mu zadania stylowo i z entuzjazmem. Choć wykazuje pewną nieufność wobec obcych, to nie jest lękliwy. W pracy wytrwały i niezawodny, potrafi dostosować swój stopień pobudzenia i zachowanie do powierzonego zadania. Swojej rodzinie jest oddany i wierny, jest wobec niej łagodny i będzie jej bronił, gdy potrzeba.

GŁOWA

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: Jej górna część jest płaska lub lekko zaokrąglona, a guz potyliczny może być trochę widoczny. Długość i szerokość są jednakowe.

Stop: Umiarkowany, ale widoczny.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Psy czekoladowe/czerwone i czekoladowe/czerwone marmurkowe mają nosy czekoladowe (wątrobiane). Czarne i niebieskie marmurkowe mają nosy czarne. Pożądana jest pełna pigmentacja nosa, niepełna jest wadą. Wada duża: nos pozbawiony pigmentu na 25-50% swej powierzchni.

Kufa: Umiarkowanie szeroka i głęboka, zwęża się stopniowo ku zaokrąglonemu końcowi. Nie może się wydawać ciężka, kanciasta ani szpiczasta, powinna być sucha. Jej długość jest równa długości mózgowcowej. Oglądane z boku linie profilu nie są całkiem równoległe – przód mózgowcowej ustawiony jest pod niewielkim kątem w stosunku do grzbietu nosa.

Wargi: Barwy stosownej do umaszczenia psa, ciasno przylegające.

Szczęki/Uzębienie: Kompletny zgryz nożycowy. Zęby połamane, utracone lub przebarwione skutkiem wypadku nie są uznawane za wadę. Dyskwalifikacja – przodozgryz lub tyłozgryz.

OCZY: Osadzone skośnie, kształtu migdała, nie są ani wypukłe ani zapadnięte, a ich wielkość odpowiada wielkości głowy. Przy wszystkich umaszczeniach oczy lub jedno z nich mogą być brązowe, niebieskie, orzechowe, bursztynowe albo różnobarwne, a także z niebieskimi wstawkami. Psy czekoladowe i czekoladowe marmurkowe mają w pełni zapigmentowane powieki barwy czekoladowej/wątrobianej, czarne i niebieskie marmurkowe – czarne. Wyraz jest inteligentny, czujny i skupiony.

USZY: Trójkątne, umiarkowanie duże, osadzone wysoko na głowie. Przy pełnym skupieniu uwagi są lekko załamane ku przodowi lub na boki. Wady duże – uszy stojące lub ciężko wiszące.

SZYJA: Mocna, sucha, proporcjonalna do tułowia, średniej długości, lekko łukowato wysklepiona przy głowie, płynnie przechodząca w łopatki.

TULÓW: Dobrze umięśniony, w sportowej kondycji.

Linia górna: Grzbiet jest mocny i równy na całej długości od kłębu do zadu, tak w postawie, jak w ruchu.

Kłęb: Łopatki długie, skośnie ustawione, dobrze przylegające do tułowia, dość blisko siebie ustawione w kłębie.

Grzbiet: Mocny i równy na całej długości, od kłębu do zadu, tak w postawie, jak w ruchu.

Lędźwie: Mocne i szerokie, gdy patrzeć na nie z góry.

Zad: Lekko opadający.

Klatka piersiowa: Pojemna i głęboka, sięga łokcia. Żebra dobrze wysklepione.

Linia dolna i brzuch: Umiarkowanie podciągnięte.

OGON: Preferowany jest naturalnie krótki lub cięty (o ile nie jest to zabronione przez prawo. Ogon cięty powinien być prosty, a jego długość nie może przekraczać 7.6 cm.

Ogon niecięty może w spoczynku zwisać i być lekko wygięty. Przy pobudzeniu lub w ruchu może być wzniesiony i jeszcze bardziej zakrzywiony.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Wygląd ogólny: Sprawne i zharmonizowane z tylnymi. Proste i prostopadłe do podłoża, mocne. Kościec na przekroju raczej owalny, niż okrągły.

Łopatką : Łopatki długie, skośnie ustawione, przylegające do tułowia i ustawione dość blisko siebie w kłębie.

Ramię: Tej samej długości, co łopatką i tworzy z nią kąt zbliżony do prostego.

Łokieć: Znajduje się w połowie wysokości w kłębie, a oglądane z boku łokcie mają być umiejscowione dokładnie pod nim. Nie mogą być luźne.

Przedramię: Mocne i proste. Kościec na przekroju jest raczej owalny, niż okrągły.

Śródreżce: Krótkie, mocne i zwarte, ale giętkie, ustawione pod niewielkim kątem do podłoża, gdy patrzeć z boku.

Łapy: Owalne, zwarte, z wysklepionymi, zwartymi palcami. Opuszki twarde i sprężyste. Pazury dowolnej barwy lub różnobarwne. Piąte palce powinny być usunięte (chyba, że zabrania tego prawo).

KOŃCZYNY TYLNE:

Wygląd ogólny: Kątowanie tyłu (miednicy i uda) powinno odpowiadać kątowaniu przodu i ma to być kąt bliski prostemu.

Udo: Dobrze, ale nie przesadnie umięśnione.

Staw kolanowy: Wyraźny.

Staw skokowy: Umiarkowanie kątowany, tak, aby śródstopie było prostopadłe do podłoża.

Śródstopie: Krótkie, prostopadłe do podłoża. Gdy patrzeć z tyłu, śródstopia są wobec siebie ustawione równolegle.

Stopy: Owalne, zwarte, z wysklepionymi, zwartymi palcami. Opuszki twarde i sprężyste. Pazury dowolnej barwy lub różnobarwne. Wilcze pazury powinny być usunięte (chyba, że zabrania tego prawo).

RUCH: Swobodny, lekki i żwawy, odznaczający się przy tym wydajnością i harmonią. Tak przednie, jak tylne kończyny poruszają się prosto i równolegle do osi ciała, a w miarę zwiększania szybkości coraz bardziej zbieżnie. Grzbiet pozostaje dobrze związany i równy. W kłusie głowa i szyja trzymane są naturalnie, wyciągnięte ku przodowi, niemal na poziomie linii grzbietu lub nieco wyżej. Pies musi w ruchu być w stanie szybko i bez trudności zmieniać tempa i kierunki.

SKÓRA: Wykazuje typową, przeciętną grubość i zwartość.

SZATA: Umiarkowanie to najważniejsza jej cecha. Sierść jest średnio twarda, prosta do falistej, wodoodporna i średniej długości. Ilość podszerstka zależy od klimatu.

Sierść: Krótka i gładka na głowie i przednich krawędziach kończyn. Na ich tylnej stronie lekkie pióra, na tylnej stronie ud – portki. Umiarkowanie obfita kryza, bardziej wyraźna u samców, niż u suk. Sierść może być trzymowana na uszach, łapach, tylnych stronach śródstopia, śródreżca i ogona, poza tym musi być pozostawiona w stanie naturalnym. Preferowane jest pozostawienie wibrysów. Wady duże – szata nietypowa.

Maść

Maść zasadnicza : Jest nadzwyczaj różnorodna. Uznane kolory (bez preferowania któregośkolwiek z nich) to czarny, niebieski marmurkowy, czekoladowy, czerwony, czekoladowy lub czerwony marmurkowy. Przy maści marmurkowej ciemne plamy mogą być dowolnej wielkości i w dowolnej ilości, nie jest wadą, gdy są niesymetryczne. Podszerepek może być nieco jaśniejszy od włosa okrywowego.

Podpalanie: Nie jest wymagane, a jeśli występuje, to może występować w każdym z wymienionych miejsc: wokół oczu, na łapach i stopach, kończynach, klatce piersiowej, kufie, spodniej stronie szyi, wewnątrz ucha, na spodniej stronie ciała, u nasady ogona, na portkach. Kolor podpalania może się wahać od kremowego do ciemno rdzawego, żaden z nich nie jest preferowany. Może być słabo odgraniczone i mieszać z kolorem zasadniczym na pysku, łapach i stopach, na kończynach i na portkach.

Białe znaczenia: Nie są wymagane, a jeśli występują, to biel nie może dominować. Na białym tle może występować nakrapianie. Na głowie biel nie może dominować, a oczy powinny być w całości otoczone pigmentem i kolorem. Psy czekoladowe/czerwone i także marmurki mają czekoladową/wątrobianą pigmentację powiek, czarne i niebieskie marmurkowe – czarną. Pożądane jest, aby uszy były w pełni kolorowe. Białe znaczenia mogą występować w dowolnych kombinacjach, ale tylko w następujących miejscach: kufa, policzki, strzałka na głowie, wierzchołek czaszki, na szyi – kompletny lub częściowy kołnierz, klatce piersiowej, brzuchu, przednich nogach, tylnych nogach do wysokości stawów skokowych skąd mogą w postaci cienkiej linii rozciągać się wyżej, aż do kolan. Niewielka ilość bieli może zachodzić z brzucha i być widoczna na bokach tułowia, ale nie powyżej linii, przeprowadzonej o cal (ca 2.5 cm) powyżej łokcia. Kołnierz na szyi (na skórze) nie może sięgać poza kłęb. Jeśli ogon jest niecięty, to jego koniec może być biały.

WIELKOŚĆ I WAGA:

Wysokość w kłębie: Psy 35.5 – 46 cm Suki 33 – 43.5 cm.

Waga: U zdrowych zwierząt waha się w zależności od wielkości, płci i masy danego osobnika.

WADY: Wszelkie odstępstwa od podanego wyżej wzorca powinny być uznawane za wadę i ocenione w zależności od stopnia nasilenia oraz wpływu na zdrowie i dobrostan psa oraz zdolność do wykonywania pracy, do której był przeznaczony.

WADY DUŻE:

- Nietypowa szata.
- Uszy stojące lub ciężko wiszące.
- Od 25 do 50% powierzchni nosa niezapigmentowanej.
- Biel zajmująca więcej, jak 25% powierzchni ucha.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub znaczna lękliwość.
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.
- Wzrost poniżej 35.5 cm i powyżej 46 cm dla psa i poniżej 33 cm lub powyżej 43.5 cm dla suki. Minimalne wartości, podane w tym wzorcu, nie odnoszą się do zwierząt w wieku poniżej 6 miesięcy.

* Więcej niż 50% niezapigmentowanej powierzchni nosa.

- Inne umaszczenia, nie wymienione we wzorcu. Białe łaty na tułowi, to znaczy wyraźne, odizolowane plamy bieli pomiędzy kłębem i ogonem.

N.B.:

- Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra całkowicie umieszczone w worku mosznowym
- Do hodowli mogą być użyte tylko funkcjonalnie i klinicznie zdrowe psy o wyglądzie typowym dla rasy.